

Flow

'Ik ben erachter gekomen dat ik groot genoeg ben om een verschil te maken', aldus Steffi de Pous, op haar Instagram pagina. Zij is de drijvende kracht achter Because We Carry, een hulporganisatie die het leven van vluchtelingen op Lesbos iets dragelijker en menswaardiger probeert te maken. Ik vind het een prachtige zin die ook iets in mijzelf aanwakkerde. Ik wilde ook iets doen toen ik las over de branden in vluchtelingenkamp Moria en de vreselijke beelden voorbij zag komen van gezinnen op de vlucht. Prompt las ik over de slaapzakkenactie die de organisatie binnen mum van tijd uit de grond had gestampt en met sneltreinvaart over sociale media trok. 'Heb je nog een warme, ongebruikte slaapzak over, liefst schoon, mét capuchon? Lever m dan nu in!' Het was maandagavond toen ik dat las, woensdag zou de actie al sluiten. Onder het motto: niet geschoten altijd mis, deelde ik de boodschap meteen binnen mijn vrienden – en kennissenkring.

Laat een antwoord in sommige gevallen best lang op zich wachten, nu kreeg ik gelijk repleik, in de trant van: 'Ik duik meteen de zolder op!', 'Yup ik heb er één!' en: 'Ik heb nog ergens twee mooie kinderslaapzakjes is dat ook goed?'

Toen ik de dag daarop mijn kinderen naar school bracht, bleek mijn bericht alom gedeeld en kreeg ik spontaan mooie zakken aangeboden van onbekenden. Er waren ook mensen in mijn netwerk die het een mooie actie vonden, maar schreven er geen 'over' te hebben, waarop ik appte: 'Dan geef je de jouwe toch', wat in sommige gevallen ook een positief effect had.

Op woensdagochtend lag mijn smalle gang bezaaid met slaapzakken. De maffe zoldervarianten vielen helaas af, maar twaalf stuks konden mee met een grotere lading van een andere Zutphense die er maar liefst tweehonderd vijf en twintig had ingezameld. Even voelde die twaalf van mij als een peulenschil, maar die gedachte wapperde ik onmiddellijk weg, want hoe mooi was het, dat we samen, twaalf mensen op straat misschien een warmere nacht konden bezorgen en dát binnen nog geen acht en veertig uur? Bovendien was ik er ontzettend vrolijk van geworden. Dit moet die flow zijn waar Steffi de Pous al jaren in verkeert en zo enorme bergen weet te verzetten, want het eindresultaat, vijftienduizend(!) was niet gering. Voor mij hét bewijs dat naastenliefde zich daadwerkelijk als een olievlek kan verspreiden, hoe klein of groot de initiatiefnemer ook mag denken te zijn.